

آب در کوزه و ما تشنه لبان میگردیم

م.ع. اطرافی

با امضاء قرارداد راه بردی و امنیتی با امریکا، افغانستان از مدارک عواید معادن سه تریلیونی یعنی سه هزار میلیارد دالری خود و مدارک هشتاد میلیارد دالری عواید سالانه مواد مخدر، بی بهره مانده است. مردم ما با وصف این همه دارایی های سرشار و عظیم در فقر و گرسنگی، بیکاری و بی روزگاری، رنجها و بدبختی ها و امراض گوناگون در گیر ماده اند که به سوی آینده های تاریک روان هستند و روزانه در جنگهای تحمیلی تلفات داده میروند و خسارات را متحمل میشوند. بیش از هزاران جوان و سایر اقشار جامعه ما در جنگهای نیابتی و ترورستی به شهادت رسیده و میرسند و بیش از سه ملیون شهروندان و جوانان ما در نداشتن امکانات کار و زندگی به مواد مخدرپناه برده و معتاد شده اند که در زیر پل ها و محلات کثیف مجبور به ادامه مرگ تدریجی شده اند و از فامیل های شان و جامعه رابطه شان قطع گردیده است. بیش از ۳ ملیون هموطن ما در کشور های همسایه و سایر کشورها در زندگی رنج بار مهاجرت به سر میبرند. ده ها هزار هموطن ما به علت جنگ و نا امنی و بی عدالتی در کشور به فرار از کشور بسوی اروپا و سایر کشورها متصل شده اند که یک عده شان در نیمه راه ها زندگی شان را از دست داده اند. آنهایکه در کشور باقیمانده اند طبقات محروم جامعه میباشند که نه مدرکی عاید دارند و نه دارایی و نه کدام ملکیتی دارند. اکثر شان نان آور فامیل های شان را در جنگ های نیابتی و ترورستی از دست داده اند و بی سرپرست شده اند. یا اعضای زنانه فامیل شان و یا اطفال صغیر شان بخاطر زنده ماندن در کارهای شاقه و با کمترین مزد روی ناگزیری کار میکنند. این تلفات، حوادث خونین و بی تفاوتیها، برنامه ها و خاطرات دورانیهای گذشته تاریخ بشری را منعکس میسازد که استعمارکهن و اشغال گران چنین برنامه ها را بالای آزادی خواهان و مدافعین استقلال و مردم کشور اشغال شده تحمیل میکردند.

نه دولت افغانستان، نه دولت امریکا، نه ملل متحد و نه سازمانهای خیریه و حقوق بشر از حال و احوال این کاروان های با ر بسته به سوی گورستان ها اطلاع و خبری دارند. چه رسد به اینکه از آنها تیمارداری میکردند و جلو معتاد شدن بیشتر جوانان ما را به مواد مخدر میگردفتند.

اما فرزندان و فامیل های دولت مردان، فساد پیشه گان و قاچاق بران افغانستان از پول های دزدیده شده دولت و ملت در عیش و عشرت در کشور های خارجی زندگی می کنند.

چرا ما افغانها تا به حال نتوانسته ایم از این عواید سرشار کشور خود به نفع مردم و کشور خود استفاده کنیم. واقعیت درد ناک در این امر نهفته است که استعمار منطوقی و جهانی مدارک عواید سرشار کشور ما را از طریق دولت های دست نشانده شان در انحصار خود گرفته اند که در نا امنی ها و جنگ های دوامدار نیابتی و ترورستی، معادن درجه یک کشور ما را غیر قانونی استخراج و قاچاق نموده به یغما میبرند. که مردم ما حاکمیت بر معادن کشور خود را از دست داده اند. لذا ما توان و فرصت استفاده از معادن خود را در عمل نداریم و از دست داده ایم.

وقتی که ادعا میشود که معادن گران بهای افغانستان به یغما برده میشود و از دولت خواسته میشود که جلو آنرا بگیرند. سخن گویان دولت سند میخوانند. موثق ترین سند، خود تونلهای حفر شده میباشد که یکی آن در ولسوالی اچین ولایت ننگرهار میباشد که در اطراف مدخل تونل هیچ آثاری از خاک، ریک و جگله وجود نداشت و یا به حجم تونل دیده نمیشد. این خود واضح میسازد که .. تونل مذکور در اثر استخراج معدن حفر شده

ما باید اشخاص، گروه های ترورستی و قدرتهای استعماری را جستجو و شناسایی میکردیم که در استخراج، چور و چپاول و قاچاق مواد معدنی ما دخیل هستند تا در برابر شان تدابیر امنیتی و ملی گرفته میشود. مسئول درجه یک تمامی بحرانهای امنیتی و اقتصادی کشور و بدبختی مردم و ملت ما حامیان و رای دهندگان به حامد کرزی و اشرف غنی این دو تبعه امریکایی میباشد که به حیث رئیس جمهور و شخص اول مملکت برایش رأی داده اند که زندگی، خانه و همه هست و بود شان در امریکا میباشد. این بزرگترین خبط و اشتباه تاریخی مردم افغانستان است که به این بدبختی ها مردم و کشور ما را دچار ساخته است. هر طوریکه امریکا به این دو تبعه خود دستور داده است همان طور عمل کرده اند. به قرارداد ننگین امنیتی با امریکا نگاه کنید که هر دو رئیس جمهور در آن دخیل بودند و هستند. سایر ملل جهان هرگز چنین اشتباهات بزرگ تاریخی را مرتکب نشده و نمیشوند. مردم افغانستان شدیداً نگران هستند که با حضور امریکا در افغانستان و حمایت از دولت دست نشانده شان سرنوشت مردم و کشور ما به کدام سمت و جهت سوق خواهد شد و یا در

اوضاع غم آلود فعلی ادامه خواهد یافت و یا از این هم بدتر خواهد شد. در مدت ۱۶ سال اخیر مردم ما هیچ بهبودی را ندیده اند از بهبود اوضاع در آینده هم نا.. امید هستند. رهبریکه ملت اش را نا امید بسازد بهتر است که استعفی بدهد

در **شرایط صلح و امنیت** اوضاع افغانستان تغییر میکند. معادن افغانستان یکی پی دیگری به معرض داوطلبی جهانی قرار داده میشود که به نفع افغانستان میباشد. با یقین میتوان گفت در داوطلبی ها همه کشورهای علاقه مند جهان شرکت خواهند کرد و معادن مربوطه به برنده ها تعلق خواهد گرفت. امید است ملت افغانستان از پروسه قانون مند سازی استخراج معادن افغانستان دفاع و حراست نمایند و نگذارند که کشورهای اشغالگر و استعمار منطوقی و جهانی معادن ما را غیر قانونی استخراج و به یغما ببرند و در راه صلح و امنیت افغانستان سنگ اندازی نمایند و در ادامه جنگ ها و خون ریزی های کشور ما سرمایه گذاری نمایند زیرا منافع بزرگ شان در جنگ و نا امنی ها برآورده شده و میشود که خاطرات نسل کشی دوران استعمار کهن را زنده ساخته اند اینک امریکا در بدل ۴ میلیارد دالر خود چه مبلغ عاید مخفی در افغانستان بدست میآورد و یا نمی آورد هیچ کس نمیداند به استثنای خودش، وزارت معادن و رهبران تبعه امریکا و دست نشانده در افغانستان که از شرایط قرارداد امنیتی با امریکا هم استنباط شده میتواند

پر واضح است که افغانستان در قدم اول حاکمیت اش را بالای کشت و قاچاق مواد مخدر و عواید آن که سالانه هشتاد میلیارد دالر میشود از دست داده است. اگر ده فیصد عواید مواد مخدر افغانستان به رفع نیازمندیهای مردم ما داده میشد. استحقاق مردم افغانستان هشت میلیارد دالر در سال میبود که مردم افغانستان با این همه فقر غذایی، بیکاری ها، رنجها، دربدریها و بدبختی ها دچار نمیشدند و سه ملیون نسل جوان افغانستان در زیر پل ها و سایر جاهای کثیف به مواد مخدر مبتلا نمیشدند که به مرگ تدریجی سوق و مجبور ساخته شده اند. مردم ما در فقر و کمبود مواد غذایی دچار شده اند، زیرا در زمینهای حاصل خیز افغانستان بعوض مواد غذایی مواد مخدر کشت شده و میشود که افغانستان از آن هیچ منفعتی ندارد. دولت مردان افغانستان و امریکا به این امر اساسی و انسانی هیچ توجه نکرده اند. حال ما مواد غذایی خود را از خارج وارد مینماییم که برای آن دولت بودجه و مدارک کافی پولی ندارد که تفاوت قیمت ها را کمک مالی و جبران میکرد. بل به قیمت های گزاف بالای مردم به فروش رسانیده میشود. ایالات متحده امریکا که موافقتنامه راه بردی و قرارداد امنیتی را به حیث دوست!! با افغانستان عقد و امضاء کرده است باید به دولت افغانستان اجازه میداد که بالای کشت و فروش مواد مخدر محصول می گذاشت که لا اقل ده فیصد عواید مواد مخدر به بودجه دولت افغانستان جمع آوری میشد که مردم مظلوم، گشنه و فقیر افغانستان را نجات میدادند و در بخش امنیت، رفاه مردم، بازسازی، انکشاف و ترقی افغانستان هم بخشی از آنرا به

مصرف میرسانید. متباقی نود ۰ ۹ فیصد مواد مخدر را خودش علنی وقانونی صادر میکرد که سهم افغانستان هم در آن مشخص میشد و ضرورت به پرداخت ۴ میلیارد دالر پول مالیه دهندگان امریکا هم احساس نمیشد **در حالیکه** مواد مخدر افغانستان غیرقانونی قاچاق میشود و هیچ حساب دهی ندارد.

بعضی سخن گویان تلویزیون ها ادعا میکنند که اگر کمک های مالی امریکا نباشد، افغانستان مصارف یکماهه قوای امنیتی خود را هم تادیه کرده نمیتواند. این سخن گویان خروس مانند نباید بی وقت آذان بدهند و مردم را فریب بدهند. امریکا بخاطر گل روی ما و شما نیامده است برای اهداف استعماری واستثماری خود شان امده اند که در قرارداد امنیتی برایش مصئونیت داده شده است. ما منابع سرشار عایداتی داریم اگر به ما اجازه بدهند عواید ما از میلیارد ها دالر در سال تجاوز میکند که از آن در رفاه مردم و آبادی وطن خود استفاده نماییم.

در قدم دوم دولت افغانستان کنترول و حاکمیت اش را بالای استخراج معادن درجه یک، گران بها، کمیاب از قبیل معادن یورانیم، لیتیم و سایر معادن سترا تریک و گران بها در افغانستان از دست داده که دولت دست نشانده بالای معادن افغانستان هیچ کنترول و نظارت ندارد که به یغما برده میشود. اگر به محتویات قرارداد امنیتی امریکا و افغانستان با دقت نظر اندازی شود محموله های وسایل نقلیه امریکا در داخل افغانستان از هرگونه تفتیش یا انتظام ویا ثبت و تحقیق معاف میباشند. منظور، مقصد و هدف از این امتیاز چه بوده میتواند، دولت باید در باره به مردم وضاحت بدهد.

اگر پارلمان مردم افغانستان یک هیات حقیقت یاب صادق و وطن دوست را توظیف نمایند که معادن استخراج شده را از نزدیک در ساحه، تفتیش و باز رسی نمایند، به این حقیقت خواهند رسید که جای است و جولا درک ندارد و صرف فضلات آن باقی مانده است

قابل یاد آوری است که آقای حامد کرزی در دوره اول ریاست جمهوری اش چندین بار به امریکا رفته بود در یکی از باز گشت هایش به وطن اظهار داشت که امریکا برایش گفت که ارزش معادن سروی شده افغانستان در حدود یک تریلیون دالر میباشد. بعد از این اظهارات آقای کرزی بازار اطلاعات و تبصره ها در باره ارزش معادن افغانستان گرم تر شده رفت. در فرجام، اطلاعات و ارقام ذیل ضمنی پذیرفته شد. **هفتاد فیصد سرزمین افغانستان که قبلاً از جانب شوروی سروی شده بود مبلغ سه تریلیون دالرتخمین شده بود** که با آمدن امریکا به افغانستان سروی شوروی ها را اساس قرار داد و به سروی خود ادامه داد که سروی شوروی را که سه تریلیون تخمین شده بود را رد نکرد. معلوم نشد

که امریکا ۳۰ فیصد اراضی باقیماده افغانستان را هم سروی کرده است و یا خیر! اگر سروی کرده است، کدام معادن به ارزش چه مبلغ تخمین شده است. باید وزارت معادن، لست معادن افغانستان را با نوعیت و محل آن به آگاهی مردم افغانستان برساند، پنهان کاری نکند.

این همه ضعف ها و ناتوانی های دولت و مردم ما در چه امر نهفته است که ما نتوانسته ایم در اتحاد و همبستگی ملی از منابع و منافع ملی خود صادقانه دفاع و حراست نماییم

علل ذیل باعث ضعف ها و ناتوانی های ما شده است
اشغال افغانستان از جانب قدرت های خارجی و نصب اتباع امریکا،
شئونست و تمامیت خواه در رأس دولت دست نشانده که باعث اختلافات
و خصومت های قومی، نژادی، لسانی، سمتی و مذهبی در جامعه عقب
مانده افغانستان شده است

انحصار قدرت دولتی از جانب عناصر وابسته به قدرت های خارجی و
نصب عناصر ضد وحدت ملی و بی کفایت در ارگانهای مهم دولتی
تحریک نفاق و خصومت های قومی، نژادی، سمتی، لسانی و مذهبی از -
جانب عناصر معلوم الحال و کور اندیش

ترویج فساد گسترده در جامعه و ارگانهای دولتی و خصوصی که اقشار
وسیع جامعه ما را ملوث ساخته است که به یک امر عادی در افغانستان مبدل
شده است که وحدت و همبستگی ملی ما را خدشه دار ساخته و میسازد
برنامه ریزی جنگهای نیابتی و ترورستی
ساختن اوضاع افغانستان غرض بی ثبات

در این اواخر کارد تروریزم رهبری شده به استخوان مردم افغانستان رسیده
بود که با انفجار دادن تانکر فضلات در چهار راهی زنبق به نمایش گذاشته
شد. به تعقیب آن نیروی های امنیتی، تظاهر کنندگان عدالت خواه را به رگبار
بستند. متعاقب آن مراسم جنازه شهیدان پاک نهاد با انفجار سه بم به خاک و
خون کشانیده شد که در این سه حادثه خون بار صد ها هموطن ما شهید و
زخمی شدند. و هزاران هموطن ما سوگوار، داغدار و عزادار شدند. برای ملت
ما هم یک شوک بود که با تظاهرات عظیم مردم ما علیه رهبران اتباع
امریکایی و دست نشانده در سراسر افغانستان و جهان نمایش داده شد.
دولت تلاش دارد که از طریق نفاق افگنی ها جنبش عدالت خواه رستاخیز و
تغییر را متفرق و به شکست مواجه بسازد و یا به خشونت بکشد. باید مردم
بیدار و هوشیار باشند که فریب نخورند

من تا هنوز باور ندارم که جامعه افغانستان، بخصوص رهبران قومی، دینی و مذهبی به چنان رشد آگاهی، رستاخیز ملی و رسالت تاریخی رسیده باشند که از منافع و منابع ملی سه هزار میلیارد دالری معادن افغانستان دفاع و حراست نمایند. و امتیازات دولت دست نشانده و سایر قدرت ها را در ارتباط موضوع رد نمایند و در کنار مدافعین منافع و منابع عظیم معادن افغانستان موضع گیری نمایند.

من از تمام رهبران سیاسی، قومی، دینی و مذهبی دانشمندان، استادان، جوانان، جامعه مدنی، احزاب سیاسی و ملت افغانستان دعوت مینمایم که برای نجات سه هزار میلیارد دالری معادن افغانستان با هم متحد شوند و یک قوت دفاعی را علیه استخراج غیر قانونی و چور و چپاول معادن افغانستان تشکیل نمایند. و از آن با شهامت دفاع و حراست نمایند.

مردم خواب برده و بی تفاوت افغانستان! کلید خیر و شر مردم و کشور ما در دستان شماها در انتخاباتها میباشد. باید رأی تان را به صندوق های کاندیدان شایسته، صادق، ملی، مردم دوست و وطن دوست بریزید که آرمانهای ملی مردم و کشور ما را بر آورده بسازند. از معیارهای قومی، نژادی، لسانی و سایر ارتباطات در انتخابات حذر کنید. باید سوابق هر کاندید را با دقت مطالعه و در باره شان معلومات کافی بدست بیاورید بعدن برایش رای بدهید که در انتخاب تان اشتباه نشود. این یگانه راهیست که شما به مردم و وطن تان با وجدان سالم و روح آرام خدمت کرده میتوانید. در غیر آن، چون هیچ قومی در افغانستان ۵۰+۱ راپوره کرده نمیتواند، کاندیدان حتمن دست به تقلب میزنند که باز هم سناریوی رقابت های انتخاباتی اشرف غنی و عبدالله عبدالله بار دیگر تکرار خواهد شد که تجربه نا کام و تلخ آن اوضاع سیاسی، اجتماعی و امنیتی جامعه ما را از بد بد تر خواهد ساخت و بار دیگر آرزوهای مردم ما در خاک دفن خواهد شد.

قدرت دفاعی نرم و مسالمت آمیز

هموطنان عزیز و گرامی شما حالا آگاه شده اید که افغانستان بیش از سه هزار میلیارد دالر ذخایر معدنی دارد که قدرتهای استعماری منطوقی و جهانی به آن چشم دوخته اند که در تسانی با دولت های دست نشانده و حامیان شان این گنجینه های ما را در جنگها و نا امنی ها استخراج به یغما ببرند. دور از احتمال نیست که از آنجمله چند میلیارد دالر آنرا از طریق دولت دست نشانده به حیث تحفه ها تخصیص و آنرا به شخصیت های ضعیف النفس در سراسر افغانستان تحفه بدهند. حتمن در برابر قدرت دفاعی نرم و مسالمت آمیز موضع میگیرند و با تحفه های ناجیز از دفاع و حراست سه هزار میلیارد دالر ذخایر معدنی افغانستان دست میکشند.

ما قدرت نظامی قوی و نیرو مند نداریم که از طریق نظامی از وطن و دارایی های خود دفاع کنیم زیرا حاکمیت نظامی ما هم در دست خارجی ها است. بنابراین افغانستان به

یک قدرت عظیم نرم و مسالمت آمیز نیاز دارد که حاکمیت آن در دست مردم افغانستان باشد که در صورت نیاز فرا خوانده شوند و در ظرف یک روز در محل معین حاضر و آماده شوند. تا از افغانستان درکل واز دارایی های افغانستان بطور اخص دفاع و حراست نمایند. **باید قدرت دفاعی نرم همواره سازمان یافته و در حالت آماده باش و احتیاط قرار داشته باشند. خوشبختانه که این قدرت دفاعی نرم و مسالمت آمیز در برابر مظالم ترورستان رهبری شده علیه مردم افغانستان بصورت طبیعی به نام جنبش عدالت خواه، رستاخیز و تغیر بوجود آمده که در سر تاسر کشور سازمان یافته است**

پیشنهاد من به رهبران این جنبش این است که اهداف این جنبش صرفن در محدوده اجتماعی و دفاعی نرم و مسالمت آمیز متمرکز باشد. در فعالیت ها و کشمکش های حزبی، سیاسی وکسب قدرت دولتی مداخله نکند. کمیته های این جنبش در تمام ولسوالی ها و ولایات افغانستان تشکیل شود و با مردم پیوند و رابطه نزدیک داشته باشند. در اختلافات تباری، خصومت های قومی و مذهبی مداخله نکند. بدون مشوره و هدایت شورای مرکزی هیچ برنامه عملی راه اندازی نشود. تحت قیادت شورای مرکزی کمیته های تشکیلاتی، تبلیغاتی و دفاعی تشکیل شود و لایحه وظایف شان معین شود. در مسایل خورد و کوچک با دولت مواجه نشوند و دشمنی هم نکنند اگر با دولت مشکل داشتند موضوع را به شورای مرکزی گذارش بدهند و هدایت شورای مرکزی را کسب نمایند. اگر در حل مشکلات دولت میتوانند نقشی را بازی کنند مشوره شورای مرکزی را در زمینه اخذ نمایند. باید چراغ قدرت دفاع نرم و مسالمت آمیز را برای همیشه روشن نگه داشت. نگذارید که شعله تابان این جنبش خاموش شود. زیرا این یگانه قدرت ..دفاعی و حراست از منافع مردم و منابع ملی کشور ما میباشد

من از قدرت دفاعی نرم و مسالمت آمیز مردم خود و از آرمانهای آن دفاع مینمایم، زیرا حاکمیت قدرت دفاعی نرم و مسالمت آمیز در دستان مردم ما میباشد. و قدرت مردم بالا تر و توان مند تر از قدرت های نظامیان میباشد. ما قصد تجاوز را به هیچ کشوری نداریم که نیاز به قدرت نظامی نیرومند داشته باشیم.. با قدرت دفاعی نرم ما هرمتجاوزی را در داخل کشور خود شکست داده میتوانیم و از دارایی های کشور خود حراست کرده میتوانیم

از خداوند متعال استدعا مینمایم که ما افغان هارا توفیق و همت بدهد که سازمان قدرت دفاعی نرم و مسالمت آمیز را در سراسر افغانستان ایجاد واز منابع هزاران ملیاد دالری معادن خود دفاع و حراست نماییم ومن الله توفیق